

Un govern del segle passat

La nova interferència de les emissions de TV3 al País Valencià per part de *mans anònimes* directament relacionades amb el govern del senyor Eduardo Zaplana s'ha convertit en la notícia de la setmana i ha tornat a polaritzar la vida pública del país. És la tercera vegada que als ciutadans valencians se'ls impedeix, se'ls prohibeix veure un partit de futbol a través de la cadena que han triat i se'ls obliga a fer-ho per on vol el senyor Zaplana. Aquesta vegada, però, Acció Cultural del País Valencià –que, recordem-ho, és l'entitat que va instal·lar els repetidors perquè els valencians pogueren veure una televisió en la seua llengua, i que ho va fer a petició de més de cent mil ciutadans– ha exercit el seu dret a informar els telespectadors dels motius de la nova interferència, i ho ha fet sobreprensant en pantalla el següent missatge: “Emissió segrestada pel govern Zaplana, contra el dret del poble valencià a la lliure informació.”

Sembla, però, que l'exercici d'aquest dret per part d'ACPV ha crispat extraordinàriament el president de la Generalitat valenciana, que ha reaccionat amb un to i uns continguts impropis de la màxima representació institucional que ostenta. Però per molt que el senyor Zaplana pretenga el contrari, cal recordar un fet obvi: l'escàndol veritable no és el citat cartellat d'Acció Cultural sinó l'acte barroer i descarat de censura d'una emissió televisiva per part d'un govern (presumptament) democràtic. Aquest és l'únic escàndol, i així ho han entès tots els mitjans de comunicació (menys el de sempre) i sobretot així ho han entès els ciutadans valencians, que la nit de dijous van col·lapsar les centraletes de Canal 9, mitjans de comunicació escrits i ajuntaments amb les seues protestes. I és que cada vegada són més les valencianes i els valencians, fins i tot entre

aquells que amb bona fe van votar el partit del senyor Zaplana, que s'avergonyeixen de la seua màxima representació institucional.

Aquesta nova censura i el tarannà del senyor Eduardo Zaplana en les seues darreres intervencions públiques ens aboquen a pensar, no sense un gran disgust, que el País Valencià té un govern del segle passat. Un govern que menysprea la llengua i la cultura del seu país, que destil·la sectarisme contra els mitjans de comunicació que no ballen la seua música, que retira subvencions a savis internacionalment reconeguts –com el pare Batllori o el pare Burns– per motius polítics, i que arriba al punt culminant del deliri amb la interceptació d'un senyal televisiu amb nocturnitat i traïdoria. I tot

això, en l'era de les autòpistes de la informació i la societat de la comunicació global.

Cal recordar també que aquest conflicte hauria estat molt fàcilment evitable. Acció Cultural ha repetit per activa i per passiva que ombrejarà voluntàriament les emissions de futbol per TV3 sempre que TVV faça una cosa tan simple com complir les seues pròpies resolucions en matèria de llengua: això és, assolir un mínim de 65% de les hores d'emissió en

“Acció Cultural ha repetit que ombrejarà les emissions de futbol per TV3 sempre que TVV faça una cosa tan simple com complir les seues pròpies resolucions en matèria de llengua: això és, assolir un mínim de 65% de les hores d'emissió en valencià.”

valencià. Fa fins i tot vergonya que siga necessària una reivindicació d'aquest tipus, i resulta del tot incompreensible que un govern preferesca quedar en ridícul davant del seu propi poble dedicant-se a una absurda guerra d'ones hertzianes tenint l'opció d'abordar la qüestió des d'una actitud de diàleg i consens.

El ridícul d'Eduardo Zaplana és tan majúscul que ja està traspasant les fronteres del País Valencià i centrant l'atenció de mitjans de comunicació de tot l'estat. Desgraciadament, però, l'opinió pública no sempre fila prou prim i som tots els valencians, per obra i gràcia del seu president, els que correm el risc de convertir-nos en la riota de l'estat, i fins i tot d'Europa sencera. ■